

Lički konj

Ime pasmine

Lički konj / Lika horse

Ostala poznata imena

–

Autor teksta

Roman Ozimec

Kategorija ugroženosti FAO / EU / NKU:

Neocijenjena / neocijenjena / neocijenjena

IUCN: Nepoznato – DD

Nastanak pasmine

Lički konj nastao je sustavnim oplemenjivanjem izvornog domaćeg ličkog konja, nepoznatog porijekla, s lipicancem. Na području Like postao je dominantna pasmina tridesetih godina 20. stoljeća. Sustavnu selekciju ličkoga konja vodila je od 1947. do 1953. godine ergela Novigrad na Dobri, uspostavljena pod nadzorom ergele Lipik. Zatvaranjem te ergele prestala je selekcija i nadzor ličkoga konja. Kako piše **Luka Stipić**, ravnatelj ergele u Đakovu: *Potrebno je nastaviti uzgoj ličkog konja, jer će konj u Lici još dugo trebati... za prijevoz tereta, ali i za obradu tamošnjih plitkih tala. Taj konj bi se zatim mogao proširiti i na dolinu Krke i Zrmanje te na Sinjsko i Imotsko polje. To iziskuje određene napore i sistematski rad, a koji ovisi o angažiranju poljoprivrednih i veterinarskih stručnjaka.*

Kulturno-povijesna važnost

Za područje Like konji su od pamtivijeka bili od iznimne važnosti, i za prijenos raznih tereta, obradu zemlje, izvlačenje drva s Velebita i drugih planinskih masiva, i za stalna graničarska i ratna djelovanja. Dio genoma konja koji se u tisućljetnom kontinuitetu uzgajaju na području Like bio je očuvan u ličkom konju, ali je on nažalost izumro.

Ekologija

Kao i kod drugih izvornih pasmina konja koje su kao i goveda nestali s naših pašnjaka, lički je konj osnovna pašna životinja koja održava postojeća staništa travnjaka Like i susjednih krških područja, kao i prateću agrobioraznolikost: gljive (mikrobionte) i faunu, posebno parazita, napasnika, fimikola, koprofaga i drugih organizama te faunu krških lokvi.

Opis pasmine

Ličkoga konja opisuje agronom **Luka Stipić** 1978. godine u sklopu djela *Prijedlog rajonizacije uzgoja konja i selekcije u SR Hrvatskoj*.

Lički konj je po izgledu sličan lipicancu, pretežito sive boje dlake i umjerene veličine. U grebenu je visok oko 155 cm, robusne i ne prevelike glave, kratkog i snažnog vrata, dugih i ravnih leđa, dugih i spuštenih sapi te strmih plečki. Noge su kratke i čvrste, a kopita tvrda i strma.

Populacija

Populacija ličkoga konja bila je proširena na području Like, a posebno na području Perušića, Gospića, Udbine, Gračaca i Donjeg Lapca. Današnja populacija nije evidentirana i smatra se da je lički konj izumro u drugoj polovini 20. stoljeća.

Značaj pasmine danas

Iako se smatra izumrlom, bilo bi zanimljivo analizirati populaciju konja na području Like i pokušati rekonstruirati pasminu.

